

Οικουμενικός Πατριάρχης προς Αλεξανδρείας Θεόδωρο: Ανάδελφη και αντιχριστιανική η εισπήδηση του Πατριαρχείου Μόσχας στην Αφρική

[Πατριαρχεία](#) / [Οικουμενικό Πατριαρχείο](#)

Στην ανάδελφη και αντιχριστιανική [εισπήδηση της Ρωσικής Εκκλησίας](#) στον ιεραποστολικό αμπελώνα του Παλαίφατου Πατριαρχείου Αλεξανδρείας και πάσης Αφρικής εστιάζει Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος στο Πατριαρχικό Γράμμα που απέστειλε στον Προκαθήμενο του Δευτερόθρονου Πατριαρχείου, Πάπα και Πατριάρχη Αλεξανδρείας και πάσης Αφρικής κ.κ. Θεόδωρο.

Ο Παναγιώτατος απάντησε πριν από λίγες ημέρες στο Γράμμα που του είχε

αποστέλλει ο Μακαριώτατος κ.κ. Θεόδωρος στο οποίο τον ενημέρωνε διεξοδικά για την κατάσταση που επικρατεί στην Αφρική μετά την δημιουργία Εξαρχίας από την Ρωσική Εκκλησία η οποία διασπά την ενότητα της Τοπικής Εκκλησίας, δημιουργώντας σοβαρά προβλήματα.

Ο Οικουμενικός Πατριάρχης αναφέρει ότι: *“Οι Ιεράρχαι του Πατριαρχείου Μόσχας θέλουν δώσει λόγο τω δικαιοκρίτη Θεώ, ου μόνον δια το διαπραττόμενον βαρύτατον εκκλησιαστικόν αυτών παράπτωμα, αλλά και δια την ζημίαν ην εν γνώσει τους επιφέρουν εις το σώμα της ιεραποστολικής εν Αφρική Εκκλησίας της Αλεξανδρείας και κυρίως εις τα ψυχάς των χιλιάδων νεοφωτίστων αδελφών ημών, τον αγαλλομένω ποδί προσερχομένων τη Ορθοδόξω Εκκλησία, επ’ ελπίδι σωτηρίας και εν δίψει αληθείας και αγιασμού”*.

Στο Πατριαρχικό Γράμμα αναφέρεται επίσης ότι οι Ιεράρχες του Πατριαρχείου Μόσχας που δρουν στην Αφρική προδίδουν τις ιερές Αρχιερατικές υποσχέσεις και ομολογίες, προτάσσοντας εθνοφυλετικές αντιλήψεις καθώς πρώτα δηλώνουν Ρώσοι και μετά Ορθόδοξοι. *“Ως έπραξαν επί αιώνες εις το πεδίον της λειτουργικής τάξεως, πράττουν σήμερον εις το παιδίον της Ορθοδόξου Εκκλησιολογίας, θεωρήσαντες την έμπονον ανοχήν της Εκκλησίας εις τας αλλοιώσεις του πρώτου πεδίου ως δυνητικήν αποδοχήν των ριζικών θεολογικών αλλοιώσεων επί του δευτέρου πεδίου”*.

Ο Οικουμενικός Πατριάρχης τονίζει προς τον Πατριάρχη Αλεξανδρείας κ.κ. Θεόδωρο ότι σήμερα η Ρωσική Εκκλησία ευλογεί τα “ιερά” όπλα τα οποία δολοφονικά στρέφονται έναντι κάθε έννοιας δικαίου, “κατά των υπερασπιζομένων την εδαφικήν ακεραιότητα της χώρας των ομοδόξων Ουκρανών”.

Ο Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος υπογραμμίζει ότι ενέργεια αυτή του Πατριάρχη Μόσχας και των Αρχιερέων που την εξυπηρετούν πλήττει ανάδελφα και εκδικητικά το Πατριαρχείου Αλεξανδρείας εκθέτοντας ανήκουστα ολόκληρη την Ορθόδοξη Εκκλησία, καθώς ανακόπτει τον κοινό αγώνα που δεν είναι άλλο από την επικράτηση του κηρύγματος του αρχηγού της πίστεως μας, Κυρίου Ιησού Χριστού.

Τέλος, ο Παναγιώτατος διαβεβαιώνει τον Προκαθήμενο της Αλεξανδρινής Εκκλησίας ότι δεν είναι μόνος στον αγώνα αυτό καθώς έχει τη στήριξη της Πρωτόθρονης Εκκλησίας.

Το Πατριαρχικό Γράμμα:

Αριθμ. Πρωτ. 180

Μακαριώτατε καὶ Ἀγιώτατε Πάπα καὶ Πατριάρχα Ἀλεξανδρείας, πάσης γῆς Αἰγύπτου καὶ πάσης Ἀφρικής, ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ λίαν ἀγαπητέ καὶ περιπόθητε ἀδελφέ καὶ συλλειτουργέ τῆς ἡμῶν Μετριοτήτος κυριε Θεόδωρε, τὴν Ὑμετέραν γερασμίαν Μακαριότητα ἀδελφικῶς ἐν Κυρίῳ κατασπαζόμενοι, υπερῆδιστα προσαγορεύομεν.

Λαβόντες τὰ ὑπ' ἀρ. Πρωτ. 016/2024 καὶ ἀπὸ κ' Φεβρουαρίου ἐ. ἐ. Ὑμέτερα Γράμματα καὶ θεωρήσαντες αὐτὰ ἐν συνοχῇ καρδίας Συνοδικῶς, κατὰ μῆνα Μάρτιον, προαγόμεθα ὅπως, ἀνταποκρινόμενοι εἰς τὰ ἐν αὐτοῖς λίαν σημαντικὰ καὶ λυπηρὰ περιλαμβανόμενα, ἀπαντήσωμεν ἀδελφικῶς διὰ τὴν μετὰ χεῖρας ἡμετέρων Πατριαρχικῶν Γραμμάτων.

Καὶ ἄλλοτε, προσφυλέστατε ἅγιε Ἀδελφέ, εἰχομεν ἀμφοτέροι ἐμπόνως ὑπογραμμίσαι τὸν ἐκ τοῦ μυσαροῦ καὶ ἀντιχριστοῦ ἐθνοφυλετισμοῦ θανάσιμον κίνδυνον διὰ τὴν Ἀγιοπάτην Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ, τὴν φιλιάτην καὶ τόσον προσβαλλομένην καθ' ἡμέραν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν, ἣν ἐπὶ αἰῶνας αἱ Νέας Ρώμης καὶ Ἀλεξανδρείας κλειναὶ Καθεδραὶ μετὰ σθένους ἀκαταπονήτου, ἀφροσύνας ἀπολύτου καὶ ζήλου ἱεροῦ ὑπερησπίσθησαν διὰ φωτεινῶν Τεραρχῶν, διὰ θυσιῶν καὶ ἀγώνων καὶ πόνων καὶ βασάνων. Σήμερον, εἴτερο ποτέ καὶ ἄλλοτε, ἡ Ἁγία Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία, εἰ καὶ καλουμένη ἵνα ἀρῇ τὸ βάρος τῆς πρωτοπορίας ἐν τῷ Χριστιανικῷ κόσμῳ, ὁμῶς νοσεῖ ἐσωτερικῶς καὶ βαρυνολογούσα ἐξαντλεῖται εἰς καταστροφικὴν ἐσωστρέφειαν, εὐρισκομένη πρὸ τοῦ συνεχῶς διωκομένου θανάσιμου καρκινώματος τοῦ ἐθνικιστικοῦ ἰδεολογήματος. Ἐν ταῖς ἡμέραις ἡμῶν «μεμέρισται ὁ Χριστός». Ἡ ἀξιολύπητος πραγματικότης τῶν ἐν τῇ λεγομένῃ «διασπορᾷ» πολυαριθμῶν καὶ ποικίλων λειτουργικῶς, γλωσσικῶς, διοικητικῶς καὶ κυρίως ἐθνοτικῶς «Ὁρθόδοξων παρουσιῶν», ἡ ἐξαπλουμένη νεο-ἐκκλησιολογικὴ ἀντίληψις νεοπαγῶν αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν περὶ ὑπερορίου δικαιοδοσίας, ἡ ἀκριτος ἀμφισβήτησις καὶ ἐν τοῖς πράγμασι καταστρατήγησις πάσης ἐννοίας ἐκκλησιαστικῆς καὶ ἐκκλησιολογικῆς τάξεως καὶ ἱεραρχίας ἔχουν καταστή πλέον σαφεῖς, ὅχι μόνον εἰς ἡμᾶς τοὺς Ὁρθόδοξους, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ διεθνές στερέωμα, ἐντὸς τοῦ ὁποίου καλούμεθα ἵνα μαρτυρησῶμεν ἐν μᾶ φωνῇ Χριστὸν ἐσταυρωμένον καὶ ἀναστάντα.

Τούτων δὲ ἀπάντων φυσικὸν ἐπακόλουθον τὸ λίαν θλίβον ἡμᾶς γεγονός τῆς ἀναδέλφου καὶ τῷ ὄντι ἀντιχριστιανικῆς σκοπίμου εἰσπηδήσεως τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ρωσσίας εἰς τὸν εὐλογημένον ἀμπελῶνα τῆς καθ' Ὑμᾶς Ἀγιοπάτης καὶ Παλαιφάτου Ἐκκλησίας τῆς Ἀλεξανδρείας. Οἱ Τεράρχαι τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας θέλουν δώσει λόγον τῷ δικαιοκρίτῃ Θεῷ, οὐ μόνον διὰ τὸ διαπραττόμενον βαρύντατον ἐκκλησιαστικὸν αὐτῶν παράπτωμα, ἀλλὰ καὶ διὰ

τὴν ἡμιάν ἦν ἐν γνώσει τῶν ἐπιφέρουν εἰς τὸ σῶμα τῆς ἱεραποστολικῆς ἐν Ἀφροσῇ Ἐκκλησίας τῆς Ἀλεξανδρείας καὶ κυρίως εἰς τὰς ψυχὰς τῶν χυλιάδων νεοφωτιστῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἀγαλλομένῳ ποδὶ προσερχομένων τῇ Ὁρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ, ἐπ' ἐλπίδι σωτηρίας καὶ ἐν διψῇ ἀληθείας καὶ ἀγαπασμοῦ.

Οὐδὲν ἐκ τῶν ἀνωτέρω προβληματίζει αὐτοὺς. Κινούνται ὁμαδικῶς, ὡς ὄχλος ὑπνώτων, ὑποτασσόμενοι ἀκρίτως εἰς τὴν λογικὴν τῆς ἐπικρατήσεως τῆς φυλῆς. Ὑπακούουν ὄχι εἰς τὸν ταπεινὸν Χριστὸν, ἀλλ' εἰς τὸν ἰσχυρὸν χρυσόν. Προδίδουν τὰς ἑαυτῶν ἱερὰς ἀρχιερατικὰς ὑποσχέσεις καὶ ὁμολογίας, ὀρκιζόμενοι ἀνίερους πιστὸν εἰς τὸ διακηρυχθέν ἐπικινδυνὸν ὄραμα καὶ αἰρετικὸν ἰδεολόγημα τοῦ «ρωσσικοῦ κόσμου» καὶ εἰς τὸν θανατηφόρον «ἱερὸν πόλεμον» κατὰ τῶν «ἐχθρῶν» τοῦ «ἁγίου ἔθνους» αὐτῶν. Δηλοῦσιν ἀνεκδοκίμως καὶ ἀνευθερίας τὸν «πρώτον Ρώσσοι καὶ εἰτα Ὁρθόδοξοι». Παλαιῶθεν ἠλλοίωσαν τὴν παραδοθεῖσαν αὐτοῖς ἐντεύθεν γνησίαν ἐκκλησιαστικὴν τάξιν, τὴν πατρῴαν λατρείαν καὶ τὴν λειτουργικὴν εὐταξίαν, τὰς ἐκκλησιαστικὰς τέχνας τῆς ἀγιογραφίας καὶ τῆς ἱεροφαιτικής, τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἀρχιτεκτονικὴν, τὰ φερόμενα ἄμφω, ἀκόμη καὶ τὰ ὀφρῖκια, τὰ ἱερὰ σκεύη, τὰς παραδόσεις, ὅτι ἦτο δυνατόν ἵνα ἀλλοιωθῇ, ὥστε νὰ καταστήσουν πάντῃ σαφές ὅτι διαφέρουν καὶ ὑπερτεροῦν. Καὶ τὴν διαφοροποίησιν τῶν αὐτῇ ἐπιθυμοῦν ἵνα ἐπιβάλουν σήμερον ὡς ὀρθὴν ἐκφάνσιν τῆς Ὁρθοδοξίας, προσενοῦντες ἀχλὺν καὶ εὐνοοῦντες γενικωτέραν σύγχυσιν. Ως ἐπράξαν ἐπὶ αἰῶνας εἰς τὸ πεδῖον τῆς λειτουργικῆς τάξεως, πρῶττον σήμερον εἰς τὸ πεδῖον τῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησιολογίας, θεωρήσαντες τὴν ἔμπονον ἀνοχήν τῆς Ἐκκλησίας εἰς τὰς ἀλλοιώσεις ἐπὶ τοῦ πρώτου πεδίου ὡς δυνητικὴν ἀποδοχὴν τῶν ὀριζικῶν θεολογικῶν ἀλλοιώσεων ἐπὶ τοῦ δευτέρου πεδίου.

Ὀλίγοι μολὺς ἐνῆντο παρήλθον, ἀλλωστε, ἐκ τῆς ἀδιστάκτου ἀποφάσεως τῶν ὅπως πλήξουν σύνολον τὴν Ὁρθοδόξιαν, διὰ τῆς σκαιᾶς ἐνεργοῦ ἀποχῆς τῶν ἐκ τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐν Κρήτῃ Ἀγίας καὶ Μεγάλῃς Συνόδου τῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας (2016), εἰς τὴν προετοιμασίαν τῆς ὁποίας παρελκυστικῶς μετείχον ἐπὶ πεντηκονταετίαν ὅλην. Σήμερον, εὐχαρίστως εὐλογοῦν τὰ «ἱερὰ» ὅπλα τὰ δολοφονικῶς στρεφόμενα, παρὰ πᾶσαν ἐννοίαν διεθνούς δικαίου, κατὰ τῶν ὑπερασπιζομένων τὴν ἐδαφικὴν ἀκεραιότητα τῆς χώρας τῶν ὁμοδόξων Οὐκρανῶν. Προκρίνεται τὸ μῖσος, ἐναντὶ τῆς ἀγάπης, ὁ θάνατος ἐναντὶ τῆς ζωῆς, ἡ ἐπιβολὴ ἐναντὶ τῆς ἐλευθερίας, τὸ ἔθνος καὶ ἡ φυλὴ ἐναντὶ τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, τὸ ψεῦδος ἐναντὶ τῆς ἀληθείας.

Ταῦτα ἔχοντες ὑπ' ὄψιν ἀνεγνώσαμεν Συνοδοκῶς, ἅγιε Ἀδελφέ, τὰ ἐναγῶνια Ὑμέτερα Γράμματα, ἐγκύψαντες μετὰ προσοχῆς εἰς τὰ ἐν αὐτοῖς ἀλγεινὰ λίαν καὶ ἐρεβώδη περιλαμβανόμενα καὶ καταγγελλόμενα, συγκλίναντες ὁμοφώνως εἰς τὴν κοινὴν πλέον πεποίθησιν ὅτι αἱ ἐν προκειμένῳ ἀνήκουστοι καὶ πάντῃ καταδικασταί, ληφθεῖσαι ἤδη ἢ σχεδιαζόμεναι, πρωτοβουλίαι τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Μόσχας καὶ τῶν σὺν αὐτῷ Ἀρχιερέων πλήττουσιν ἀναδελφικῶς, ἐκδικητικῶς καὶ ἀνηλεῶς τὴν καθ' Ὑμᾶς Ἀγιοπάτην Ἐκκλησίαν, ἐκθέτουσιν ἀνηκῶτως σύνολον τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν, ἀνακόπτουσι τὸν κοινὸν ἀγῶνα ἀπάντων ἡμῶν πρὸς σεβασμὸν καὶ ἐπικράτησιν τοῦ ἱερῆς γαματος

τοῦ ἀρχηγοῦ καὶ τελειωτοῦ τῆς πίστεως ἡμῶν Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τῶν ἐξ αὐτοῦ προκυπτουσῶν καὶ παγκοίνως ἀποδεκτῶν ἀξιών τῆς ἀνθρωπίνης ἀξιοπρεπείας, τῆς ἐλευθερίας τοῦ προσώπου, τῆς δημοκρατικῆς διαχειρίσεως τῶν κοινῶν, τῆς πολιτικῆς καὶ ἐκκλησιαστικῆς αὐτοδιαθέσεως τῶν λαῶν. Δι' ὃ καὶ πλήρως δεικναιολογημένοι καὶ ἐπὶ τῆς κανονικῆς παραδόσεως τεθεμελιωμένοι τυγχάνουσιν αἱ σχετικαὶ ἀποφάσεις τῆς τε Ὑμετέρας Γερασμίας Μακαριότητος καὶ τῆς περὶ Αὐτὴν Τερᾶς Συνόδου τῆς τῶν Ἀλεξανδρέων Ἐκκλησίας.

Εἰς τὴν τοιαύτην περίστασιν, Μακαριώτατε, ἡ Παλαιά μας Ἐκκλησία τῆς Ἀλεξανδρείας οὐδόλως πορεύεται μόνῃ. Ἀπαντες στρέφομεν πρὸς Ὑμᾶς πᾶσας τὰς σκέψεις, τὰς προσευχάς, τὰς προθέσεις ἡμῶν, ἐν ἀλληλεγγύῃ ἀπολύτῳ, ἐν στοργῇ ἀδελφοποιητῶν, ἐν καρδίᾳ ζεούσης, ἐν πόνῳ ἀνυποκρίτου, ἔχοντες ἐν ταυτῷ τὸν νοῦν προσπλεγμένον εἰς τὸν Κύριον τῆς Δόξης. Ὅστις καθοδηγεῖ πάντοτε τὴν νοσητὴν ὁδὸν εἰς εὐδίους λιμένας, ἀναμένοντες τὴν ἐπιστροφὴν τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν εἰς ἑαυτούς, ἐλπίζοντες ὅτι ὁ κελαινὸς πόντος τοῦ νοσηροτάτου ἐθνοφυλετισμοῦ καὶ τοῦ στενωῶς ἐννοουμένου «ἐθνικοῦ συμφέροντος», ἐν ᾧ κλυδωνίζεται νῦν ἡ Ἀγιοτάτη Ὁρθοδοξία, πρόκειται ἵνα τραπῇ εἰς εὐξείνον καὶ ἀξιόπλοον θάλασσαν ταπεινώσεως, ἀνοχῆς καὶ ἀγάπης. Καὶ τοῦτο, διότι γινώσκομεν καλῶς ὅτι τὸ σκότος οὐ κατισχύει τοῦ φωτός, ἡ κακία οὐκ εὐδοκμεῖ ἐπὶ καλλιγόνου ἐδάφους, ἡ σκοπιμότης οὐκ εὐλογεῖται ὑπὸ τοῦ Θεοῦ τῆς ἀγαθῆς συνειδήσεως. Γινώσκομεν δὲ προσέτι καλῶς, Μακαριώτατε, ὅτι εὐρισκόμεθα ἐν δικαίῳ, κινούμεθα ἐπὶ τῶν βημάτων τῶν Πατέρων ἡμῶν, ἱστάμεθα ἐπὶ τοῦ στεροῦ ἐδάφους τῆς ἀληθείας, τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς φιλανθρώπου ἀγάπης. Ταῦτα πάντα ἐνισχύουν τὸ ψυχικὸν ἡμῶν σθένος, ἰσχυροποιοῦν τὴν βεβαιότητα καὶ χαλυβδώνουν τὴν ἀποφασιστικότητα ἡμῶν, διότι χρέος ἔχομεν ἱερὸν ἐναντὶ τῶν ἀνθρώπων, τῆς ἀληθείας, τῆς ἱστορίας, τῶν προγόνων ἡμῶν καὶ ἐναντὶ αὐτοῦ τούτου τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τὸν Ὅποιον μόνον λατρεύομεν, εὐλογοῦμεν καὶ ἀκαταπαύστως δοξάζομεν «πάντων ἐνεκεν».

Ἐφ' οἷς καὶ πόθῳ Χριστοῦ καὶ φυλήματι ἀγίῳ περιπτυσσόμενοι τὴν Ὑμετέραν σεβασμιοποίητον Μακαριότητα, διατελούμεν Αὐτῆς ἀγαπητὸς ἀδελφός, συλλειτουργὸς καὶ συγκοινωνός ἐν τῷ ἐνὶ καὶ κοινῷ Ποτηρίῳ, ἐξ οὗ πίνοντες, οὐ μὴ διψήσωμεν εἰς τὸν αἰῶνα. Ἀμήν.

βιβλ' Ιουλίου κ'
Τῆς Ὑμετέρας γερασμίας Μακαριότητος
ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφός
Γεωργίου Κωνσταντίνου Γεωργίου

Κεντρικὴ φωτογραφία: Νίκος Παπαχρήστου